

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - അറുപത്തിനാല്

പ്രവചനത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുക: 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നെ മുദ്രയിടുന്ന കാലത്തോടും, അന്ത്യമഴയോടും, ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്തിമ പ്രവൃത്തിയോടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്

Jeff Pippenger
2024-01-28

സമീപകാല ലേഖനങ്ങളിൽ, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11 മുതൽ മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുകയും മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയംവരെ ഉള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മാവിൽ നിന്നുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളെ നാം പരാമർശിച്ചുവരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, അതിപവിത്രസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തു നിർവഹിക്കുന്ന അന്തിമപ്രവർത്തിയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഏതാനും പ്രവചനാത്മക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനം ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിപ്രക്രിയയിൽ ആണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിപ്രക്രിയയിൽ ഉള്ള സ്വർഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്ന അന്തിമപ്രവൃത്തി വിവിധ പ്രവചനപരമായ പദങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റു പ്രവചനപ്രതിനിധാനങ്ങളോടൊപ്പം അതിനെ മുദ്രയിടുന്ന സമയം, പിന്മുറ രക്ഷയുടെ സമാപനപ്രവൃത്തി, ആലയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം എന്നിങ്ങനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ പദങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുകയും, അവയെ അവരുടെ ശരിയായ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പ്രധാനമാണ്.

“ആ സമയത്ത്, രക്ഷയുടെ പ്രവൃത്തി അവസാനത്തിലേക്ക് അടുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ കഷ്ടത വരികയും ജാതികൾ ക്രോധഭരിതരാകയും ചെയ്യും; എങ്കിലും മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തിയെ തടയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിലനിർത്തപ്പെടും. ആ സമയത്ത് ‘പിന്നിലെ മഴ,’ അഥവാ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നുള്ള ഉല്ലാസപ്രദമായ നവോജ്ജീവനം, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ഘോഷമുള്ള ശബ്ദത്തിന് ശക്തി നൽകുവാനും, ഏഴു അവസാന ബാധകൾ ചൊരിയപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ ഒരുക്കുവാനും വരും.” Early Writings, 85.

“മുന്ന ാം ദൂതന്റെ പ്രവൃത്ത ി” എന്ന ത് “രക്ഷ യുടെ പ്രവൃത്ത ി” കൂടിയാക്കി അത് “അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകൾ ചൊരിയപ്പെ ടുന്ന കാലത്ത വിശുദ്ധ ന്നാർ നിലകൊള്ള ുവാൻ” അവരെ തയ്യാറാക്ക ുന്ന ു.

ജാതികൾ ക്രോധിച്ചു; നിന്റെ കോപവും വന്നിരിക്കുന്നു; മരിച്ചവരെ ന്യായംവിധിക്കേണ്ട സമയവും, നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കും വിശുദ്ധന്മാർക്കും നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ ഏവർക്കും പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ട സമയവും, ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കേണ്ട സമയവും വന്നിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 11:18.

കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് (അതായത് ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്ന സമയം വരുന്നതിനുമുമ്പ്) ജാതികൾ ക്രോധിതരാകുന്നു; എങ്കിലും ജാതികൾ ക്രോധിതരാകുമ്പോൾ അവ “നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നും പറയുന്നു. ജാതികൾ ക്രോധിതരാകുന്ന “സമയം” രക്ഷയുടെ സമാപനപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; രക്ഷയുടെ സമാപനപ്രവർത്തനം ദൈവജനത്തെ മുദ്രയിടുന്നതാകുന്നു.

“കർത്താവിന്റെ വേലയുടെയും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയുടെയും ആത്മാവിനെ ഹൃദയത്തിൽ ധരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജനങ്ങൾ, പാപത്തെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പാപസ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ എപ്പോഴും കാണും. ദൈവജനത്തെ എളുപ്പത്തിൽ വലയ്ക്കുന്ന പാപങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട്, അവർ എപ്പോഴും വിശ്വസ്തരും നിർവ്യാജവുമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പക്ഷത്തായിരിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച് സഭയ്ക്കായുള്ള അവസാന പ്രവൃത്തിയിൽ, ദൈവസിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കുറ്റമില്ലാതെ നിൽക്കേണ്ട ഒരുലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെപ്പുകാലത്തിൽ, ദൈവത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ അവർ അത്യന്തം ആഴത്തിൽ അനുഭവിക്കും. ഓരോരുത്തനും കയ്യിൽ സംഹാരായുധം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ രൂപകത്തിൽ പ്രവാചകൻ അവസാന പ്രവൃത്തിയെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിലൂടെ ഇതു ശക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ചണവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നതും, അവന്റെ അരികിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ മഷിക്കുപ്പി ഉണ്ടായിരുന്നതുമായിരുന്നു. ‘യഹോവ അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നഗരത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ, യെരൂശലേമിന്റെ നടുവിലൂടെ കടന്നുപോയി, അതിന്റെ നടുവിൽ നടക്കുന്ന സകല ജേച്ഛതകളെക്കുറിച്ചു നെടുവീർപ്പിട്ടും നിലവിളിച്ചും ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ നെറ്റികളിൽ ഒരു അടയാളം വെക്കുക.’” Testimonies, volume 3, 266.

ഒരു ലക്ഷ ത്തിനാൽപ്പ ത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ തടയപ്പെ ടാതിരിക്കേണ്ട തിന്ന ുജാതികളെ നിയന്ത്ര ണത്തിൽ പിടിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാട് പുസ്തകത്തെ ിലെ ഏഴാം അധ്യ ായത്ത ിൽ കാലയളവിൽ നിയന്ത്ര ണത്തിൽ പിടിക്ക ുപ്പെ ട്തിരിക്ക ുന്ന കോപാകൃ

ജാതികൾ നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാല്കാറ്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന; ആസമയം പ്രത്യേകിച്ചും ഒരു കാലഘട്ടമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന.

“ഈ മുദ്രയിടുന്ന സമയത്ത് ദൈവജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ നിലവിലുള്ള സത്യത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റിക്കൊള്ളുകയും അവരെ തളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി സാത്താൻ ഇപ്പോൾ എല്ലാ ഉപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഷ്ടകാലത്തിൽ അവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളുടെ മീതെ വലിച്ചിടുകയായിരുന്ന ഒരു ആവരണം ഞാൻ കണ്ടു; സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നതും ഹൃദയത്തിൽ ശുദ്ധിയുള്ളതുമായ ഓരോ ആത്മാവിനെയും സർവ്വശക്തന്റെ ആവരണം മൂടേണ്ടതായിരുന്നു.

“സാത്താൻ ഇത് അറിഞ്ഞിരുന്നു; അതുകൊണ്ട് സാധ്യമായത്രയും കൂടുതൽ ആളുകളുടെ മനസ്സുകൾ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് ചഞ്ചലവും അസ്ഥിരവും ആയിരിക്കുമാറാക്കാൻ അവൻ മഹാശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ...”

“ഈ മുദ്രവെക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് ദൈവജനത്തെ ശ്രദ്ധതിരിപ്പാനും, വഞ്ചിക്കാനും, അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോകാനും സാത്താൻ ഈ വഴികളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിനുവേണ്ടി ദൃഢമായി നിലകൊള്ളാതിരുന്ന ചിലരെ ഞാൻ കണ്ടു. അവർ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാതിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ മുട്ടുകൾ വിറങ്ങലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അവരുടെ കാലുകൾ വഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ ഇങ്ങനെ വിറങ്ങലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ആവരണം അവരുടെമേൽ വിരിയിക്കപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“സാത്താൻ അവരെ അവർ ഉണ്ടായിരുന്നിടത്തുതന്നെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ തന്റെ എല്ലാ കൗശലങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മുദ്രവെക്കൽ കഴിഞ്ഞുപോകുവരെ, ദൈവജനത്തിനുമേൽ ആ ആവരണം വിരിച്ചുകിടക്കുന്നതുവരെ, അങ്ങനെ അവർ ഏഴ് അവസാന ബാധകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദഹിക്കുന്ന കോപത്തിൽനിന്ന് യാതൊരു അഭയവുമില്ലാതെ ശേഷിക്കുവാൻ. ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനുമേൽ ഈ ആവരണം വിരിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; സംഹാരത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ട എല്ലാവരുടെയും മേൽ അതു ഉടൻ തന്നെ വിരിയിക്കപ്പെടും. ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടി ശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കും; സാത്താനും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടും.”

Early Writings, 43, 44.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ വചനങ്ങൾ 1851-ൽ എഴുതിയത്, ദൈവജനങ്ങൾ ലവോദികൃതാവസ്ഥയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു അഞ്ചു വർഷം മുമ്പും, “കാലങ്ങൾ” എന്ന തിന്റേതായ വർദ്ധിച്ച വെളിച്ചം തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയ വൈകിപ്പിച്ചതിനുമുമ്പായിരുന്ന. ആ വെളിച്ചം, അവസാന ഏഴ്

ബാധകൾക്ക് മുമ്പായി, ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ മുട്ടുന്ന പ്രവൃത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും പൂർത്തീയാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നേനെ. എന്നാൽ അതിന് പകരം ദൈവജനങ്ങൾ കലഹിച്ചു; പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ കലഹത്താലും മരുഭൂമിയിലെ അലയടിച്ച നീരിയലാലും പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ലവോദികയുടെ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുപിരിയേണ്ടവരായി അവർ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. പുരാതന യിസ്രായേലിലെ കലഹം റാരിൽ എത്രപേർ വാഗ്ദത്തദേശത്തു പ്രവേശിച്ച രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ലവോദികയ്ക്ക് റാരിൽ ആരെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുന്ന ബെബിലിലെ ഏത് ഭാഗമോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവചനാത്മകാവിലെ ഏത് ഭാഗമോ ഉണ്ടാ? ഉത്തരം: "ഒരാളും ഇല്ല!" എന്തെന്നാൽ, ലവോദികയ്ക്ക് റാൻ മരുഭൂമിയിൽ മരിച്ച പുരാതന യിസ്രായേലിലെ ആളുകളെപ്പോലെ തന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ.

ഒരുലക്ഷത്തിനാലുത്തിനാലായിരം പേരെ മുദ്രകുത്തുന്ന പ്രവൃത്തി ഒരു കാലഘട്ടമാണ്; നാലു ദൂതന്മാർ നാലു കാറ്റുകളെയും തടഞ്ഞുനിർത്തുമ്പോഴാണ് അത് ആരംഭിക്കുന്നത്; അതേ സമയം ജാതികൾ ക്രോധാകുലരാകുകയും എങ്കിലും നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മുദ്രകുത്തുന്ന സമയത്ത് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകളുടെ കാലത്ത് ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഒരുക്കുന്നു; ആ ഒരുക്കം തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ "ഒരു മുദ്രപടം" വലിച്ചിടുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ രക്ഷയുടെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുന്നതായും മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുന്നതായും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ഒരുക്കം "ഇപ്പോഴുള്ള സത്യം" സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്.

"ഇപ്പോഴുള്ള സത്യത്തിനുവേണ്ടി ദൃഢമായി നിലകൊള്ളാത്തവർ" അവരുടെ മനസ്സുകൾ "ഇപ്പോഴുള്ള സത്യത്തിൽ" കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ "ചാഞ്ചാട്ടമുള്ളവർ" ആയിരുന്നു. അവർ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: "ഇപ്പോഴുള്ള സത്യത്തിനുവേണ്ടി ദൃഢമായി നിലകൊള്ളാത്ത ചിലരെ ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ മുട്ടുകൾ വിറയ്ക്കുകയും അവരുടെ കാൽ വഴുതിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു; കാരണം അവർ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നിരുന്നില്ല; അവർ ഇങ്ങനെ വിറയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മറ അവർക്കുമേൽ വിരിയിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല."

"ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം" ആണ് "മറ" നൽകുന്നത്; "മറ" എന്നതും "ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര" എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര" ഹെബ്രായരുടെ വാതിലുകളിൽ പൂശപ്പെട്ടിരുന്ന രക്തത്താൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; വാതിൽ രക്തത്താൽ "മുടപ്പെട്ട"ിരുന്ന വീടുകളെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൂതൻ കടന്നുപോയി. "മറ" തന്നെയാണ് "മുദ്രവെക്കൽ," "മുദ്രവെക്കൽ" "ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം" മുഖാന്തിരമാണ് നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്.

നിന്റെ സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വചനം സത്യമാണ്. യോഹന്നാൻ 17:17.

ഓരോ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രത്യേക പ്രമേയം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, ഒരു ലക്ഷ്യം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രമേയം “മൂന്നാം കഷ്ടത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാം” ആകുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ “വർത്തമാന സത്യം” മൂന്നാം കഷ്ടത്തിന്റെ ഇസ്‌ലാം ആകുന്നു.

“തിരുവെഴുത്തുകൾ ദൈവജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിരന്തരം തുറന്നു വരുന്നു. ഓരോ തലമുറയ്ക്കും പ്രത്യേകമായി ബാധകമായ ഒരു സത്യം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നും ഉണ്ടാകും.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ജൂൺ 29, 1886.

അത് അന്ത്യകാലത്തിൽ ദൈവജനത്തെ മുദ്രയിടുന്ന വർത്തമാന സത്യത്തിന്റെ ഒരു “സന്ദേശം” ആകുന്നു; നാലു കാറ്റുകളെയും നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്തുമ്പോൾ മുദ്രയിടുന്ന കാലം ആരംഭിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ജാതികൾ ക്രോധിതരായി; അതേ സമയത്ത് “ഒരു സന്ദേശം” ആയ അന്ത്യമഴ അനാവൃതമാകുവാൻ ആരംഭിച്ചതുപോലെ, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലും ആരംഭിച്ചു.

“സഭയുടെ അനുഭവത്തിൽ അത്യന്തം ആഴമുള്ളതും ഹൃദയം കുലുക്കുന്നതുമായ താൽപര്യമുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ യോഹന്നാനു തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടു. അവൻ ദൈവജനത്തിന്റെ സ്ഥിതി, അപകടങ്ങൾ, സംഘർഷങ്ങൾ, അന്തിമ വിമോചനം എന്നിവ കണ്ടു. ഭൂമിയുടെ വിളവിനെ പാകമാക്കേണ്ട സമാപനസന്ദേശങ്ങളെ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു; അവ സ്വർഗ്ഗീയ കലവറയ്ക്കുള്ള കറകളായോ അല്ലെങ്കിൽ നാശത്തിന്റെ അഗ്നിക്കായുള്ള കെട്ടുകളായോ ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നു. അത്യന്തം മഹത്തായ പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ അവന്നു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു, പ്രത്യേകിച്ച് അവസാന സഭയ്ക്കുവേണ്ടി; തെറ്റിൽ നിന്നു സത്യത്തിലേക്കു തിരിയുന്നവർ തങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള അപകടങ്ങളെയും സംഘർഷങ്ങളെയും കുറിച്ചു ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതിന്നു. ഭൂമിയിന്മേൽ വരുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആരും അന്ധകാരത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.” The Great Controversy, 341.

ജാതികൾ ക്രോധിതരായിരുന്നപ്പോൾ, അവരെ ഒരേസമയം നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ “അന്ത്യമഴ” പെയ്യാൻ തുടങ്ങി; ആ അന്ത്യമഴ ദൈവജനത്തെ മുദ്രയിടുന്ന “ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിന്റെ” സന്ദേശമാണ്.

“ബാറ്റിൽ ക്രീക്കിലെ പ്രവർത്തനം ഇതേ രീതിയിലാണ്. സാനിറ്റേറിയത്തിലെ നേതാക്കൾ അവിശ്വാസികളുമായി കലർന്നു കൂടി, അവരെ തങ്ങളുടെ ആലോചനാസഭകളിൽ കുറെയേറെയോ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് കണ്ണി

പുട്ടിനെക്കുറിച്ചാണ് പ്രവർത്തനത്തിന് തുടങ്ങിയത്. ഏതു സമയത്തും നമ്മുടെ നിയമങ്ങൾ എന്താണ് പൊതുവിലുള്ളതെന്നും അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നും വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ്. നിരോധനങ്ങളും, യുദ്ധത്തിന്റെയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും ഒരു ആത്മീയതയുണ്ട്. ആത്മീയതയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവജനങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങളിൽ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന യൂടൻ—അത് കാണാവുന്ന ഏതെങ്കിലും മുദ്രയോ അടയാളമോ അല്ല, മറിച്ച് ബൗദ്ധികമായും ആത്മീയമായും സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിരതയാകുന്നു. അതിനാൽ അവരെ ഇളക്കി മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത വിധം—ദൈവജനങ്ങൾക്ക് മുദ്രയിടപ്പെട്ട കൂലക്കുത്തിയായി ഒരുക്കപ്പെടുന്ന യൂടൻ, അത് വരും. വാസസ്ഥലത്തിൽ, അത് ഇതിനകം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധികൾ ഇപ്പോൾ ദേശത്തു നിന്നു തന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്കു മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടതിന് എന്താണ് വരാൻനിൽക്കുന്നതെന്ന് അറിയാൻ തന്നെ.

“Manuscript Releases, volume 10, 252.

“മുദ്രയിൽ” എന്നത് “സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കൽ” ആകുന്നു. മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന സമയത്തിന്റെ പ്രസക്തിയിൽ അവർ എഴുതുന്നു: “നിരോധനങ്ങളും, യുദ്ധത്തിന്റെ, രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ ഒരു ആത്മീയതയുണ്ട്; ആ ആത്മീയതയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ നിയമങ്ങൾ അടുത്തുവരും അടുക്കുന്നതുവരെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.” ജാതികൾ കോപാകുലരാകുമ്പോൾ, അവരെ നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്തപ്പെടും; എന്നാൽ നാല് കാറ്റുകളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന “യുദ്ധവും രക്തച്ചൊരിച്ചിലും” “കാലത്തിന്റെ അടുത്തുവരും അടുക്കുന്നതുവരെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.” മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഇസ്ലാം തന്റെ യുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളെ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തിന്റെ അടുത്തുവരും അടുക്കുന്നതുവരെ എത്തിക്കുന്നു; അതേ സമയം, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ നവീകരണത്തിൽ “വിഷയം” എന്ന നിലയിൽ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനാത്മക ബോധ്യവും അതേ കാലയളവിൽ ഒരുപോലെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാം സാധിപ്പിക്കുന്ന ഈ ക്രമാനുഗതമായ വർദ്ധന അതേ കാലയളവിൽ പിമ്പിലത്തെ മഴയുടെ പകർച്ചയോട് സമാന്തരമായി നടക്കുന്നു; കാരണം പിമ്പിലത്തെ മഴ ഒരു “സന്ദേശം” ആകുന്നു.

“സകല ഭൂമിയുടെയും കർത്താവ് നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്നു. അഭിഷിക്തൻ നീയല്ല, ദൈവമാണ്. മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നവൻ കൈരുദ്ധമായി ശൈതാനിന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ് ഉള്ളത്. തന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ സത്തുകളിലൂടെ, കർത്താവ് ഭൂമിയിലെ നിവാസികളോടു നിരന്തരമായ ആശയവിനിമയം നിലനിറുത്തുന്നു. സ്വർണ്ണതലം, ദൈവം വിശ്വസികളുടെ ദീപങ്ങൾ ശീലിച്ച് മിന്നിമറയ്ക്കുന്നു. അണഞ്ഞുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവയ്ക്കു മുമ്പാകെ പൂർണ്ണമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂലക്കുത്തിയായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ദൈവാത്ഥ ധവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ഉള്ളൂടെ ഈ വിശുദ്ധ തൈലം സ്വർഗ്ഗത്തു നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ദുഷ്ടതയുടെ ശക്തികൾ മനുഷ്യരിന്മേൽ സമ്പൂർണ്ണനിയന്ത്രണം കൈവശപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

“ദൈവം നമ്മിലേക്ക് അയക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കാത്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന് അപമാനം സംഭവിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഇരുട്ടിൽ ഉള്ളവർക്ക് കൈമാറപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവൻ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിലേക്ക് ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വർണതൈലത്തെ നാം നിരസിക്കുന്നു. ‘ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേൽക്കാൻ പുറത്തേക്കു പോകുവിൻ’ എന്ന വിളി വരുമ്പോൾ, വിശുദ്ധ തൈലം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും, ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പരിപാലിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കന്യകമാരെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ എതിരേൽക്കാൻ തങ്ങൾ സന്നദ്ധരല്ലെന്നു കണ്ടെത്തും. തൈലം സമ്പാദിക്കാനുള്ള ശക്തി അവർക്കു തങ്ങളിലില്ല; അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾ തകർന്നുപോകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അഭ്യർത്ഥിച്ചാൽ, മോശെ ചെയ്തതുപോലെ ‘നിന്റെ മഹത്വം എനിക്കു കാണിച്ചുതരേണമേ’ എന്നു നാം അപേക്ഷിച്ചാൽ, ദൈവസ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പരന്നൊഴുകും. സ്വർണനാളങ്ങളിലൂടെ സ്വർണതൈലം നമ്മിലേക്കു കൈമാറപ്പെടും. ‘ബലത്താൽ അല്ല, ശക്തിയാൽ അല്ല, എന്റെ ആത്മാവിനാലത്രേ, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.’ നീതിസൂര്യന്റെ ദീപ്തകിരണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ലോകത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നു.” Review and Herald, July 20, 1897.

പിന്നാക്കമഴ “തുവിത്തുടങ്ങുകയും” ഒടുവിൽ പൂർണ്ണമായൊരു പകർച്ചയിലേക്കു ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നാലത്തെ മഴയുടെ “തുവൽ” എന്നത് ആ മഴ “അളന്നു” നൽകപ്പെടുന്നതായാണ് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്; അതിന്റെ പൂർണ്ണ പകർച്ചയാകട്ടെ അത് “അളവില്ലാതെ” ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്ന സമയമാണ്. പിന്നാലത്തെ മഴ പെയ്യുന്ന ഒരു കാലത്തെക്കുറിച്ച്, ചിലർ അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചിലർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച്, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് മഴ “അളന്നു” നൽകപ്പെടുകയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അത് “തുവുകയാണ്.”

ചിലർ എന്തോ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയും, എന്നാൽ അത് അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുക മാത്രമേ ചെയ്യൂ.

“ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ അത്ഭുതകരമായ ഒരു പ്രത്യക്ഷീകരണം സഭകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ തങ്ങളെ താഴ്ത്തുകയും, ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെയും മാനസാന്തരത്തിന്റെയും മുഖാന്തരം തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുടെ മേൽ അത് പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്താൽ ഭൂമിയെ

വിവേചിച്ച നിയുക്തരായ സ്വീകരിക്കുകയോ ഇല്ല. " Testimonies to Ministers, 506, 507.

ആ ഭാഗത്തിൽ അവർ "കൃപയുടെ അതിസമൃദ്ധമായ പൂർണ്ണ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും" എന്നൊരു സമയം ഉണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അന്ത്യമഴ അളവറ്റമായി പകർന്നൊഴിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്തെ അവർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ വസ്തുതയോടു ബന്ധപ്പെട്ട്, തങ്ങൾക്കുള്ള വെളിച്ചത്തോടു അനുസൃതമായി ജീവിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ കൂടുതൽ വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആ സിദ്ധാന്തത്തിൽ, വെളിച്ചം (അതായത് ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം) ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതു വ്യക്തമാണ്. അവസാന വാക്യത്തിൽ അവർ അന്ത്യമഴ പെയ്യുന്ന ഒരു സമയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അപ്പോൾ ചിലർ അതിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വീകരിക്കുന്നു, മറ്റുചിലർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ല. അന്ത്യമഴയായ സന്ദേശത്തെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയില്ല.

"പിന്നത്തെ മഴയ്ക്കായി നാം കാത്തിരിക്കരുത്. നമ്മുടെ മേൽ പതിക്കുന്ന കൃപയുടെ മഞ്ഞും മഴത്തുള്ളികളും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവയെ സ്വീകരിച്ച് സ്വന്തമാക്കുന്ന ഏവരുടെയും മേൽ അതു വരികയാകുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്റെ തുളുതുളുക്കളെ നാം ശേഖരിക്കുമ്പോൾ, നാം അവനിൽ ആശ്രയിക്കണമെന്ന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ള കരുണകളെ നാം വിലമതിക്കുമ്പോൾ, ഓരോ വാഗ്ദാനവും നിറവേറും. [യെശയ്യാവു 61:11 ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.] സർവ്വഭൂമിയും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട് നിറയേണ്ടതാണ്." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

ക്രൂദ്ധരായ ജാതികൾ നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്തപ്പെടുന്ന സമയത്ത്, അന്ത്യമഴ "അളക്കപ്പെടാൻ" ആരംഭിക്കുന്നു. "കൃപയുടെ അത്യുന്നത സമൃദ്ധി നല്കപ്പെടുന്ന" സമയം, അന്ത്യമഴ അളവില്ലാതെ പകർന്നൊഴിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ജാതികൾ ക്രോധിതരാകുകയും എങ്കിലും നിയന്ത്രണത്തിൽ പിടിച്ചുനിർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത്, അന്ത്യമഴ പെയ്തതിൽ ശുഭങ്ങളുണ്ടെന്നും; എന്നാൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ സഭഗോതമ്പും കളം കലർന്ന നിലയിലായിരിക്കുന്നതിനാൽ അത് "അളന്നതായിരിക്കുന്നതും" ഗോതമ്പിനെയും കളംകളെയും ഒരുപോലെ പക്ഷതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന മഴ അതുതന്നെയാണ്; കൂടാതെ അന്ത്യമഴ ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്, അത് ചിലർ തിരിച്ചറിയുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും. ഈ പ്രവാചകീയ ആശയങ്ങളൊക്കെയും തിരുവെഴുത്തുകളിലു വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, അന്ത്യമഴ "തുവിൽ ശുഭങ്ങളുണ്ടായി"; തുടർന്ന് "അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം വരുന്നതുവരെ അത് ക്രമേണ ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതും, അപ്പോൾ ജ്ഞാനികളായ കന്യകമാരും ഭോഷിക

കന്യ കമാരും എന്നേ ക്കുമാരായി വേർപിരിയുന്ന ു.

അപ്പോൾ ജ്ഞാനികളായവർ ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു കൂട്ടത്തെ ബാബേലിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വിളിപ്പാൻ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന് അന്തിമമഴ അളവില്ലാതെ ചൊരിയപ്പെടുന്നു, മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുകയും മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷാകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അത് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയായതുവരെ ആ നാലു ദൂതന്മാർ നാലു കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുനിർത്തുമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്റെ ശേഷം ഏഴു അവസാന ബാധകൾ വരും.” Early Writings, 36.

നാല് കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത്, അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുവാൻ അവൻ അനുവദിക്കുന്ന ക്രമേണ വഷളാകുന്ന ന്യായവിധികളിന്മേൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനാത്മക നിയന്ത്രണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നൂറ് നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർക്ക് മുദ്രവെക്കുന്ന കാലത്ത് നാല് ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുവെക്കുന്നു; എന്നാൽ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ “നിരാശയുടെ, യുദ്ധത്തിന്റെയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും ആത്മാവുണ്ട്; ആ ആത്മാവ് വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.” ദൈവത്തിന്റെ മക്കളിൽ അവസാനത്തെ ആളും മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, മിഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കും; അപ്പോൾ നാല് കാറ്റുകളും പൂർണ്ണമായി വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ഏഴ് അന്ത്യബാധകൾ വരികയും ചെയ്യും.

വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ “മഹാഭുകമ്പത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ”, ദാനിയേൽ ഒൻപതാം അധ്യായത്തിലെ “കഷ്ടകാലങ്ങളിൽ”, വീഥിയും മതിലും പണിതുതീരുന്ന സമയത്താണ് “ജാതികൾ കോപിക്കും” എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, അന്ത്യമഴ “അളവോടെ” പകർന്നുതരപ്പെടും. അന്ത്യമഴ അളക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെ യേശുതാവ് നിർണ്ണയിക്കുന്നു; ആ സമയത്തെ അവൻ “കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ദിവസം” എന്നു അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. “കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ദിവസം” 2001 സെപ്റ്റംബർ 11 ആയിരുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം അന്ത്യമഴയുടെ “അളക്കൽ” എന്ന വിഷയത്തെ തുടർന്നും പരിഗണിക്കും; എന്നാൽ ഹബക്കൂക്കിന്റെ വിശുദ്ധ പലകകളിൽ ഇസ്രാമിന്റെ മൂന്ന് കഷ്ടതകളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മില്ലറുടെ സ്വപ്നത്തിലെ രത്നം, മില്ലർ ആദ്യം അതിനെ ഒരുമിച്ചു ശേഖരിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ പത്തു മടങ്ങ് അധികം പ്രകാശിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഓർക്കപ്പെടണം.

“ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ, ഞാൻ ന്യൂയോർക്കിൽ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ, രാത്രിസമയം ആകാശത്തേക്ക് നിലപ്പുറത്തു നിന്നുമേൽ നിലപ്പുറം ഉയർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഞാൻ കാണേണ്ടിവന്നു. ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ അഗ്നിബാധയ്ക്ക്

ഇരയാകാത്ത വയെന്നു ഉറപ്പു നൽകിയവയായിരുന്നു; അവ അവയുടെ ഉടമസ്ഥരെയും നിർമ്മാതാക്കളെയും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പണിതുയർത്തപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. ഇവ കെട്ടിടങ്ങൾ ശുദ്ധരത്നങ്ങളിലും അതിലും ഉയരത്തിലും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന; അവയിൽ ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉടമസ്ഥർ തങ്ങളോടുതന്നെ, 'നമുക്ക് എങ്ങനെ ഏറ്റവും ഉത്തമമാക്കുമെന്ന് മഹത്വപ്പെടുത്താം?' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ല കർത്താവ് അവരുടെ ചിന്തകളിലുണ്ടായിരുന്നില്ല.

"ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിപഥം ദൈവം കാണുന്നതുപോലെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ!" എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അവർ ഭംഗിയേറിയ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ സർവ്വവിശ്വത്തിന്റെ അധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരുടെ പദ്ധതിയിടലും ആലോചനാപരമായ ക്രമീകരണങ്ങളും എത്ര മൗഢ്യമുള്ളവയാണ്! ഹൃദയത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും സമസ്ത ശക്തികളോടും കൂടി തങ്ങൾ എങ്ങനെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താമെന്നു അവർ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രഥമ കടമയായ ഈ കാര്യം അവർ കാഴ്ചയിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."

"ഈ ഉന്നതമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അയൽക്കാരുടെ അസുഖ ഉണർത്തുന്നതിനുമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തങ്ങൾക്കു ധനം ഉണ്ടെന്ന ആകാംക്ഷാഭീമാനത്തോടെ അവയുടെ ഉടമകൾ ആനന്ദിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവർ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന ധനത്തിന്റെ വലിയൊരു പങ്ക് ബലമായി ഈടാക്കിയതിലൂടെയും ദരിദ്രരെ നിഷ്കൂരമായി പീഡിപ്പിച്ചതിലൂടെയും സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഓരോ വ്യാപാര ഇടപാടിന്റെയും കണക്ക് സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതു അവർ മറന്നു; ഓരോ അന്യായ ഇടപാടും, ഓരോ വഞ്ചനാപ്രവൃത്തിയും അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വഞ്ചനയിലും ധർഷ്ട്യത്തിലും മനുഷ്യർ കർത്താവു കടന്നുപോകാൻ അനുവദിക്കാത്ത ഒരു പരിധിയിലെത്തുന്ന സമയം വരുന്നു; അപ്പോൾ യഹോവയുടെ സഹിഷ്ണുതയ്ക്കും ഒരു അതിരുണ്ടെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കും."

അടുത്തതായി എന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നുപോയ ദൃശ്യം അഗ്നിബാധയുടെ ഒരു ഭീതിജനകമായ മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു. പുരുഷന്മാർ ഉയർന്നതും അഗ്നിരോധകമാണെന്ന് കരുതപ്പെട്ടതുമായ കെട്ടിടങ്ങളെ നോക്കി, 'ഇവ പൂർണ്ണമായി സുരക്ഷിതങ്ങളാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ ദഹിച്ചുനശിച്ചു. നാശം തടയാൻ അഗ്നിശമനയന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനായില്ല. അഗ്നിശമനപ്രവർത്തകർക്ക് യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല.

"കർത്താവിന്റെ സമയം വരുമ്പോൾ, അഹങ്കാരിയും ആകാംക്ഷാപരനും ആയ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ, രക്ഷിക്കുവാൻ ശക്തനായിരുന്നെങ്കിൽ നശിപ്പിക്കുവാനും ശക്തനായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൈയെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയാതൊരു ഭൗമിക ശക്തിയെങ്കിലും കഴികയില്ല. മനുഷ്യർ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അവഗണിച്ചതിനാലും തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥ ആകാംക്ഷകാരണം കൂടിയും, അവർക്കു പ്രതികാരം അയയ്ക്കുവാൻ ദൈവം നിയമിച്ച സമയം വരുമ്പോൾ, കെട്ടിടങ്ങളെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട് തിരികെ വാൻ അവയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന യാതൊരു വസ്തുവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല." Testimonies, volume 9, 12, 13.